

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 14 grudnia 2019 r.

w sprawie E-1/19

Andreas Gyrrre

przeciwko

Rządowi Norwegii, reprezentowanemu przez Ministerstwo ds. Dzieci i Równości

(Dyrektywa 2005/29/WE – nieuczciwe praktyki handlowe stosowane przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów – załącznik I – punkt 9 – twierdzenie lub stwarzanie w inny sposób wrażenia, że sprzedaż produktu jest zgodna z prawem, w sytuacji gdy jest to niezgodne z rzeczywistością)

(2020/C 90/02)

W sprawie E-1/19 Andreas Gyrrre przeciwko rządowi Norwegii, reprezentowanemu przez Ministerstwo ds. Dzieci i Równości – WNIOSEK skierowany do Trybunału na mocy art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości złożony przez sąd apelacyjny Borgarting (*Borgarting lagmannsrett*) dotyczący wykładni dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, w szczególności jej załącznika I pkt 9, Trybunał w składzie: Páll Hreinsson (prezes), Bernd Hammermann (sędzia sprawozdawca) oraz Siri Teigum (sędzia *ad hoc*) wydał w dniu 14 grudnia 2019 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

Pkt 9 załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować w taki sposób, że obejmuje on sytuacje, w których przedsiębiorca twierdzi lub stwarza w inny sposób wrażenie, biorąc pod uwagę całościowe wrażenie wywierane na przeciętnym konsumentie w momencie podjęcia decyzji dotyczącej transakcji, że sprzedaż produktu jest zgodna z prawem, w sytuacji gdy jest to niezgodne z rzeczywistością. Na ocenę tę nie ma wpływu to, czy zakaz przewidziany w prawodawstwie krajowym, jak w omawianym przypadku, ma zastosowanie w państwie EFTA, w którym produkt jest sprzedawany, czy w państwie EFTA, w którym będzie on używany, czy też w obu tych państwach. Na przedmiotową ocenę nie wpływa również późniejsze uznanie zakazu przewidzianego w prawodawstwie krajowym za sprzeczny z prawem EOG.